

Perzsa szablya XVII. sz. Fából készült tokját bőrral borították. Vasból készült veretein aranyberakásos keleti szöveg (valószínűleg Korán idézetek) láthatók. Markolata elefánt csont. Damaszkuszi pengéje un. samsír (oroszlánfark), benne két aranyberakásos pecsét, mely a készítőjére, és a fegyver megrendelőjére utal. A penge damaszkolása ritmusosan ismétlődő, un. Mohamed létrája.

Szablya XVIII. sz-i formára készült a XIX. sz. végén. A penge egyik oldalán Szeged város címere, a másikon Magyarországé, és a Millenniumra utaló felirat és évszám (1896).

A kiállítás létrehozásában

közreműködtek:

Kulik Melinda

Paréj Gabriella

Rostás Mónika

Rudner József

Rusz-Rácz Ildikó

Szabó Róbert

Szatmári Csilla

Múzeumpedagógiai

foglalkozás kérhető:

Közművelődési

csoport

62/549-040

Móra Ferenc
Múzeum Szeged

A Móra Ferenc Múzeum
fenntartója
a Csongrád Megyei Önkormányzat

Szeged, Roosevelt tér 1-3.

Nyitva: hétfő kivételével naponta 10-17 óráig

www.mfm.u-szege.hu

MÓRA FERENC MÚZEUM

2010. szeptember 24–december 19.

„HA VITÉZ VAGY, JER VÉLEM!”

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

RÉGI IDŐK FEGYVEREI

Magyarország területén sokszor dúlt háború, Európa egyik legviharosabb, hadi eseményekben leggazdagabb történetét mondhatjuk a magunkénak. A harc eszköze a fegyver, amely illeszkedik a kor elvárásaihoz, változik, újul, modernizálódik. Ez a magángyűjtemény részét képező kollekción is reprezentálja a fegyverek világának sokszínűségét.

Az újkor magyar hadviselését, fegyverhasználatát a törökök kiverésétől az Osztrák Magyar Monarchia történetével, háborúival való összefonódás jellemezte egészen az első világháborúig.

A kiállításban a 18-19. században használt, ún. rendszeresített fegyverek tekinthetők meg: szűrő- és vágófegyverek, előltöltős löfegyverek, különös tekintettel az Osztrák Magyar Monarchiában használt változataikra és az 1848-49-es szabadságharc lovassági és gyalogsági felszerelésére.

A gyűjtemény néhány érdekes darabja angol illetve amerikai előltöltős, forgótáras pisztoly a 19. század közepéről. A kiállítás egyik legérdekesebb és legértékesebb részét képezi az a néhány Keletet megidéző, különleges technikával készült fegyver, mint például a damaszkuszi kard vagy az elefántcsont markolatú tőr. A kiállítás izgalmas bepillantást enged egy meghatározó történelmi korszak fegyverviselésébe, fegyverkészítésébe, az egész család számára.

Előltöltős fegyverek

A fekete lőpor tüzfegyverekben való használatának kezdetétől a XIX sz. második feléig a löfegyvereken szinte csak a lakatszerkezeteket változtatták. A lakatszerkezetek közül a legkorábbi a kanócos gyújtó,

majd ezt követték a dörzskerekes, a kovás lakatszerkezetek, majd a kémiai gyújtású elsütők. A legtöbb fegyver csövének belső furata sima, de néha lehet huzagolt is.

Főúri pisztoly pár XVIII. sz. faágyzatán aranyozott, vésett réz veretekkel, végein csontborítású lezárással. A csövek ún. szalagdamaszk eljárással készültek. A lakatszerkezeteken vésett vadászjelenet és egy felirat: IN OFEN (a készítés helye: BUDA) figyelhető meg. A fegyvereket a XIX. sz. elején kovás szerkezetűből csappantyússá alakították.

Kardok és szablyák

A kard harci eszköz, szimbólum, méltóságjelvény, művészeti alkotás. Háborúban a közelharc eszköze volt, erő, bátorság és virtus szimbóluma, de katonai pályától távol állók is viselték, mint ékességet.

A kard egyfajta gyűjtőfogalommá is vált, mindenfajta vágásra és dőfésre alkalmas szálfejszűrt kardként említhetünk. A széles, egyenes pengéjű, egy- vagy kétélű változataikat főleg pallosnak nevezték. Az egyenes vékony pengéjű fegyvereket pánccsűrűnek, tőrnek vagy hegyestőrnek nevezték.

Az ívelt pengéjű kard, másnéven a szablya, elsősorban vágófegyver.

1845.M. lovastiszi szablya, a szabványostól eltérő szélesebb, XVIII. sz-i pengével, melynek egyik oldalán finoman bevéssett nap, hold, csillagok, a másikon FRINGIA felirat olvasható. Az 1848-49-es szabadságharcban biztosan magyar főtiszt használta. Hasonló fegyvere volt Damjanich János tábornoknak, melyet a Hadtörténelmi Múzeumban őriznek.

Empire stílusú főúri díszszablya, XIX. sz. eleje. Vörös bársonnyal borított tokját aranyozott, keleties jellegű rézveretek díszítik, melyeken türkiz kő berakásokat láthatunk. A fegyver jellegzetes markolata szakállas emberfejen végződik. Aranyberakásos pengéje XVII. sz-i perzsa munka. A kard különleges érdekessége, és értéke, hogy hiánytalanul megmaradt eredeti felkötője is, mely magában is kiemelkedő munka.

